

неискаме да го виждаме. Но не само, че го не виждаме, но и вървимъ противъ му и безъ да се повърнемъ на диря си да видимъ какво остава отъ насъ. Всички гледаме на настоящето, като на нѣщо обикновено, но за бъдъщото никой и никой не се зима да разгледа дали дѣйствително настоящето е обикновено нѣщо. И отъ таковато наше нехайство, всичкиятъ нашъ духовенъ миръ е побърканъ.

„Като вѣрваме напълно, че ние можеме да се избавиме отъ това велико зло и да излеземе отъ това замъртвело състояние само и само съ Божественното учение на Исуса Христа и само съ него да си спечелимъ благоденствено и мирно настояще и бъдъще, а така сѣщо почитъ, любовъ и уважение и между другитѣ свои събратия, ние предприехме да издаваме „Селянинъ“ съ надѣжда, че чрезъ него, съ едно най възможно постоянство, ще можеме да посочиме ни народътъ ни всичкитѣ добрини на това всеилно Божественно оръдие, а така сѣщо и съгласно него да го ръководимъ въ изпълнението на неговитѣ длѣжности и спрямо Бога и спрямо самого него и неговитѣ ближни. И ние ще работиме за народътъ само върху основа на Божественното Христово учение, и то това Христово учение, което е природно на българинътъ и което не е измѣшано съ никакви челоуѣчески притурки и оттурки. Съгласно туй учение, ние ще указваме и какво е потребно за народътъ и какво не. Отъ тая точка зрѣние, ние ще разглеждаме както въпроситѣ по общественния и икономическия нашъ животъ, така сѣщо и ония правителствени распорѣждания, които иматъ общъ характеръ и о които ще ни се случи да се допираме“ (гледай брой 1, година IV).

Ето частъ отъ обявлението, за което се говори по-горѣ: „Относително програмата си „Селянинъ“ ще е *Вѣстникъ църковно-общественъ* и ще има работа съ такива и подобни тѣмъ нѣща: 1, раскривание Словото Божие и указване начина за по доброто Негово изпълнение отъ вѣрующитѣ, било въ частния имъ или общественъ животъ, обсъждане явленията отъ народния ни животъ отъ религиозно нравствена точка зрѣние; 2, размишление по общественния и икономическия животъ: пораждающитѣ се нови въпроси; дописки отъ разни мѣста на отечеството ни; статии по Земледѣлството и Скотоводството; статии по учебното дѣло и възпитанието и църковни и правителствени распорѣждания имѣющи общъ